

SS ROTTERDAM

Βαθιά υπόκλιση στη «Μεγάλη Κυρία» • Β' Μέρος

Το καράβι-μνημείο των πέντε αισθήσεων

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ «Ε» ΣΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟ SS ROTTERDAM. Τέσσερα χρόνια περίμενε καρτερικά στις Μπαχάμες, σε μια περίοδο που τα βαπόρια της σειράς του έφευγαν το ένα μετά το άλλο για τα διαλυτήρια. Σώθηκε χάρη στην επιμονή των ανθρώπων που το αγάπησαν και οραματίστηκαν ένα μέλλον αντίστοιχο του παρελθόντος του. Η αποκατάστασή του ήταν μακρά και το πλοίο αναγεννήθηκε. Δεμένο στο μητρικό λιμάνι, διατηρεί την κομψότητά του και τον αέρα της εποχής του, ενώ υπηρετεί και πάλι με τον καλύτερο τρόπο τα νέα του καθήκοντα. Αρχικά υπερωκεάνιο, στη συνέχεια κρουαζιερόπλοιο, και από το 2010 στην τρίτη του ζωή: το αρτιότερο μνημείο σύγχρονης ιστορίας του μεγάλου ολλανδικού λιμανιού

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΝΟΤΑΡΑΚΗΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΚΛΑΑΣ ΚΡΙJNEN

Ο παροπλισμός για τη «Μεγάλη Κυρία» ήταν απροσδόκητος και ξαφνικός. Παρότι είχε κλείσει ήδη τέσσερις δεκαετίες συνεχόμενης δράσης, το πρωτοποριακό βαπόρι έδεσε στις Μπαχάμες το Σεπτέμβριο του 2000, χωρίς να μπορεί κανείς να το κατηγορήσει πως αποσύρθηκε από τη μάχη εξαιτίας των δικών του αδυναμιών. Ο παροπλισμός είναι μια μετέωρη κατάσταση για όλα τα πλεούμενα, ανεξάρτητα από τον τύπο τους. Φορτηγά που μετρούσαν μόλις λίγα χρόνια ζωής οδηγήθηκαν στα διαλυτήρια όταν η οικονομία βρισκόταν σε ύφεση και οι ιδιοκτήτες τους μην μπορώντας να βρουν ναύλο έκριναν προτιμότερη τη διάλυση από την παραμονή στις ντάνες. Ποστάλια

που ταξίδευαν για δεκαετίες πέρασαν παροπλισμένα τα τελευταία τους χρόνια, με τις φήμες για επαναδραστηριοποίηση να γεννούν ψεύτικες ελπίδες στους πιστούς τους επιβάτες που σχεδίαζαν ένα ταξίδι ακόμη μαζί τους. Κατέληξαν στα διαλυτήρια ρυμουλκούμενα ή βυθίστηκαν επιτόπου. Ξύλινα καΐκια σκόρπισαν στους ταρσανάδες, με τα βρόχινα νερά να φουσκώνουν τα ξύλα τους. Η φθορά που προκαλεί το υγρό στοιχείο σε συνδυασμό με τη μη χρήση δρουν με τους δικούς τους ρυθμούς, χωρίς να περιμένουν την οικονομία να ανακάμψει, τους υποψήφιους αγοραστές να κινητοποιηθούν ή τους μερακλήδες να βρουν τους τελευταίους καλαφάτηδες. Ο χρόνος για τα περισσότερα παροπλισμένα βαπόρια τρέχει ενά-

ντια στην επαναδραστηριοποίησή τους.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΕΠΙΖΩΝ ΚΑΙ Η ΜΟΙΡΑΙΑ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑ

Η νέα χιλιετία βρήκε την πάλαι ποτέ ναυαρχία της Holland America Line να περιμένει την όποια μοίρα της στο αρχιπέλαγος Λουκάγια της Καραϊβικής. Αν στα τέλη της δεκαετίας του 1960 τα υπερωκεάνια αποσύρθηκαν μαζικά από τις τακτικές γραμμές που εξυπηρετούσαν για να μετασκευαστούν σε κρουαζιερόπλοια και να προσφέρουν σε άλλα χωρικά και οικονομικά ύδατα, τριάντα χρόνια μετά, στις αρχές της πρώτης δεκαετίας του 2000, αυτός ο στόλος εγκατέλειπε με τη σειρά του την κρουαζιέρα παραδίδοντας τη σκυτάλη στις νέες γενιές πλοίων. Τα περισσότερα

άλλωστε είχαν σαρανταίρι, ενώ παράλληλα η κατασκευή μεγαλύτερων πλοίων με περισσότερες ανέσεις έκαναν τους επιβάτες να μην τα προτιμούν και τα καθιστούσαν ασύμφορα για τις εταιρείες. Αξίζει να κάνουμε μια αναφορά σ' αυτά τα πλοία που χάθηκαν, όχι μόνο για να τα φέρουμε ξανά στη μνήμη μας, αλλά και για να σκιαγραφήσουμε μέσα από την απώλειά τους το κλίμα που επικρατούσε δεκαπέντε χρόνια πριν. Το 2000, λοιπόν, τη χρονιά που παροπλίστηκε η «Μεγάλη Κυρία», όλα έδειχναν πως ο κύκλος των μετασκευασμένων σε κρουαζιερόπλοια υπερωκεανίων και φορτηγοπλοίων έκλεινε οριστικά και αμετάκλητα. Μέσα στην επόμενη τετραετία θα εξαφανιστεί από τις θάλασσες όλος ο στόλος που

Φωτογραφημένο στη μόνιμη θέση του, στο μητρικό λιμάνι. Συνυφασμένο με την ιστορία της πόλης, εναρμονισμένο με το τοπίο, αναπόσπαστο μνημείο του λιμανιού. Το Ρότερνταμ δεν θα ήταν ποτέ το ίδιο χωρίς την πάλαι ποτέ ναυαρχίδα της Holland America Line